



Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia XXIII. Beata Virgo Puerum vbiuis quæritat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

Omnis & ignarus flos, omnis & arbor, & omnis
 Herba; memor Gnati planta nec vlla mei est
 Specto gemens molli vestigia didita prato.
 Nec specto profugos quo ferat ille pedes.
 Si loquitur tristi violæ coma tincta liturâ;
 Quid verat herba pari sorte sit apta loqui?
 Iamque suis folijs pingat, quem tangit IESVM,
 Flos memor vt doceat, quâ ferat ille gradum.
 Quid facit in violis & lugubre mortis in omen?
 Dic potiùs gaudî candida signa notet.
 Nunc igitur puer his Verbis se prodat; vt olim
 Prodidit è sceno conscia Berhla suo.
 Nonnè Ceres virides hîc se tum comsit in herbas;
 Sicca prius, lætas facta sed vda comas.
 Nulla sed in violis pueri memor hæret imago;
 Nullus & in pratis illius adflat odor.
 Meque latet, fuga & ipsa silet quascumque per oras:
 Hæc tamen ærumnas queis grauior, apta loqui est.
 At loquitur, quam non puer ora benigna parentis
 Ambiat, & nostro malit abire sinu.
 Haud ego sic, sed amans cupidos intendo lacertos,
 Influxat vt pectus cor puer ille mecum.
 Ille meæ vitæ modis, hinc mihi discolor ætas
 Temperat alternis ver, hiememque modis.
 Si fugit in Zephyro; Zephyrum mihi credo procellam;
 Sin redit, esto ruas turbo, serenus erit.
 (a) In violis & lugubris nota pingitur.

ELEGIA XXIII.

Beata Virgo Puerum vbiuis quæritat;

1. Virgo valles, & montes interrogat.
2. Item umbram suam, eamque exoptat loqui.
3. Conqueritur res omnes habere sonum; solam
 vero umbram silere.

Nulla

N Vlla quies in amante, nouum noua cura laborem
 Excitat, æqua vouet præmia ferre labor.
 Ergo Syras peragrat Virgo ceu dama salebras;
 Quà tecat incertas speique merusque vias.
 Sed quot aranda cauis vestigia sculpsit arenis,
 Tot sub corde ferit spinea tela dolor:
 Heu! quid agat vacuis Virgo circumuaga campis;
 Hic, vbi nulla pedum signa, nec umbra virum?
 Consultit hinc valles, iuga consultit hispida dumis:
 Triste silent valles, & iuga muta stupent.
 Consultit & cedrum sub quâ prius hospita sedit
 Cum puero: is cedri dulcior vsus erit.
 Consultit & fontem, qui plurimus vndat Idumen:
 Quò de fonte puer se sine fortè bibit,
 Quod si nulla sitis, quam fons leuet, vrat alumnus:
 Quà fugit, vnda sibi vult pia ducat iter.
 Denique fors quidquid tulit obuia, consultit anceps.
 Nulla sed ærumnis consultit ora suis.
 Ah miseram! quò flectat iter? quæ sidera spectet,
 Omnia si fallant omnibus astra locis?
 Sic vbi stat mœrens, vacuum circumspicit umbram,
 Decolor albenstem quâ toga fuscet humum:
 Et rogat hinc (esto mutam non nesciat umbram)
 Nunc vbi sit pueri visa figura sui.
 Umbra pari totum si reddit imagine corpus,
 Os simul (id quora pars?) reddere an ipsa neget?
 Larua sed atra silet, surdisque inserpit arenis.
 Mater at hanc mallet quid breue posse loqui.
 Visa queri tenui quid nescio Virgo susurro.
 Et quid non videtur iure queratur Amor?
 Omnia vocales animant elementa querelas.
 Hei mihi! sed nullis vox sonat apta plagis.
 Mille refert voces densis vox edita syluis,
 Quæ reparat mimis murmura trunca sonis.
 Fons strepit arguro per sicca, per vda susurro.
 Lubricus irriguis qui fugit exsul agris.
 Argutat tremulis Dryadam coma sibila syluis
 Ad Zephyri pennas, Æolidumque tubas.

Denique